КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 22.3.2007
COM(2007) 128 окончателен

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

Към устойчиво управление на водите в Европейския съюз

- Първи етап от прилагането на Рамковата директива за водите 2000/60/ЕО –

[SEC(2007) 362]
[SEC(2007) 363]

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

Към устойчиво управление на водите в Европейския съюз

ВЪВЕДЕНИЕ

„Водата не е просто търговски продукт, а по-скоро наследство, което следва да бъде опазено, защитено и третирано като такова"[1].

Водата е необходима за оцеляването и развитието на човека. Тя е от съществено значение за човешкия живот и е необходима в много промишлени дейности и процеси. Нужни са подходящи количества с достатъчно качество в пустинята за поддържане на дивата фауна, растения и уникална екосистема.

Твърде голямото количество вода може да причини загуба на живот и сериозни щети от наводнения, както се случва в Европейския съюз почти всяка година. Твърде малкото количество вода също е с опустошителни последици, като например сушите, които се случват все по-често. Според предвижданията относно въздействието на промяната на климата, всички тези събития се очаква да зачестят и да стават все по-тежки.

Целта на приетата през 2000 г. **Рамкова директива за водите** (РДВ)[2], с която се определя основата за съвременна, холистична и амбициозна политика на Европейския съюз в областта на водите, е поддържане на устойчиво равновесие между всички изброени аспекти.

С настоящото съобщение се обобщава първият доклад за напредъка в прилагането на РДВ (в съответствие с изискванията на член 18, параграф 3 от директивата)[3]. В него се формулират и препоръки за следващия важен елемент: плановете за управление на речните басейни. Тези планове, които следва да бъдат изготвени до месец декември 2009 г., ще доведат до допълнителни реални подобрения за цялата водна система под формата на програми от мерки, които следва да бъдат приведени в изпълнение до 2012 г. и да способстват за постигане на целите на директивата в областта на околната среда до 2015 г.

1. ПОЛИТИКА ЗА ВОДИТЕ НА ЕС - КРАТЪК ОБЗОР

С Рамковата директива за водите се установява правна рамка, която гарантира наличието на достатъчни количества вода с добро качество в Европа. Нейните ключови цели са:

---

1 Съображение 1 от Рамковата директива за водите

2 Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23.10.2000 г. за установяване рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).

3 По-подробен анализ се публикува в работния документ на службите на Комисията (SEC(2007) 362).

- опазване на всички води: вътрешнотериториални, крайбрежни и подземни води;

- постигане на „добро състояние“ на всички води до 2015 г.;

- управление на водите на принципа на речни басейни;

- съчетаване на пределните стойности за емисии с екологични стандарти за качество;

- осигуряване на гаранции, че цените на водата предоставят достатъчно стимули за потребителите на вода за ефективно използване на водните ресурси;

- по-голямо участие на гражданите;

- опростяване на законодателството.

В директивата се определят и две области, в които е необходимо по-специфично законодателство: подземни води (член 17) и приоритетни вещества[4] (член 16). Едва наскоро Европейският парламент и Съветът приеха новата директива за подземните води[5], а по предложението за директива относно приоритетните вещества[6] все още се водят преговори.

Две допълнителни неотдавнашни законодателни предложения ще разширят обхвата на политиката на ЕС в областта на водите и ще завършат всеобхватната ѝ рамка за управление и опазване. Става въпрос за предложението за директива относно оценката и управлението на наводнения[7] и предложението за Директива за морска стратегия[8].

2. ЕВРОПЕЙСКИТЕ ВОДИ - ЗАСТРАШЕН РЕСУРС

Съгласно член 5 от РДВ, държавите-членки трябваше да представят екологичен и икономически анализ до месец декември 2004 г., като за целта използват предимно наличната информация. Посочените по-долу резултати изцяло се основават на докладите от държавите-членки за този „анализ по член 5“.

2.1. Сегашно състояние на водите в ЕС – по-лошо от очакваното

В изброените в приложение II към директивата спецификации към член 5, ключовият въпрос, на който трябваше да отговорят държавите-членки, беше: „Въз основа на текущите данни, какъв е рискът да не се спазят екологичните цели на РДВ?“ (виж фигура 1). Тъй като целите на РДВ трябва да се постигнат до 2015 г., резултатите

---

4 Химични вещества, които предизвикват безпокойство в целия ЕС и причиняват замърсяване на повърхностните води.

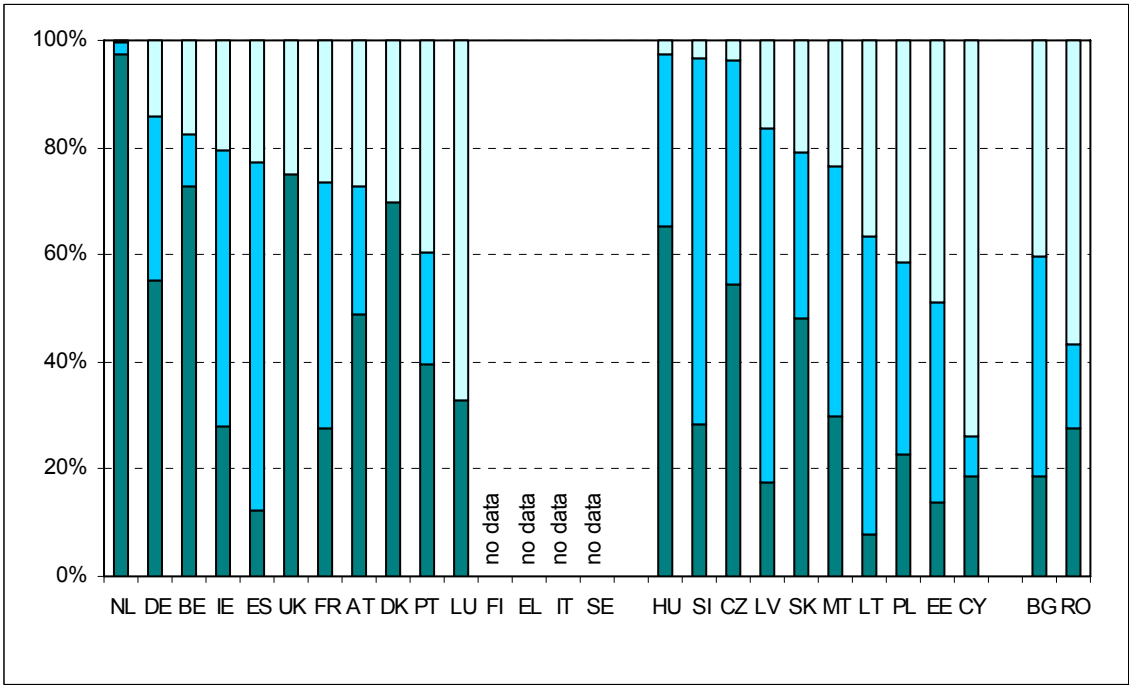
5 Директива 2006/118/ЕО (ОВ L 372, 27.12.2006 г., стр.19)

6 Предложение (COM(2006) 397 окончателен) от 17 юли 2006 г.

7 COM(2006)15 окончателен от 18.1.2006 г.

8 COM(2005)505 окончателен от 24.10.2005 г.

показват текущото „разстояние до целта“ на усилията на национално равнище за опазване на водите.

Фигура 1: Процент на повърхностните водни обекти, за които съществува риск да не се постигнат целите на РДВ, по държава-членка - ■ = „рисков“, ■ = „недостатъчно данни“, ■ = „нерисков“ (въз основа на докладите на държавите-членки)[9]

Действителният процент на водните обекти, за които се постигат всички цели на РДВ, е нисък, а в някои държави-членки той е едва 1%. Въпреки това е необходимо да се извърши по-подробен анализ на резултатите.

Високите „рискови“ стойности очевидно се свързват с гъсто населени области и региони на интензивно, често неустойчиво водоползване. Освен това в РДВ за първи път се извършва изчерпателно разглеждане на общностно равнище на всички източници на замърсяване и въздействия върху водите, в това число и проблеми, причинени от структурно разпадане на екосистеми и въздействия върху биологични параметри. Много държави-членки са подходили към това предизвикателство като са използвали метода на "песимистична" прогноза, за да оценят здравето на водните екосистеми и свързаните с биологичното разнообразие показатели.

Освен това някои важни източници на замърсяване, като например замърсяване чрез заустване на битови отпадъчни води,[10] нитрати от селскостопански източници[11], промишлени емисии[12] и заустване на опасни вещества[13], са взети предвид в политиката за водите на ЕС много преди РДВ. Съвкупният анализ на въздействието на тези източници на замърсяване ясно показва различия в степента на прилагане на това законодателство (която в някои държави-членки е много ниска). Там, където през

---

9 За повече подробности, вж. SEC(2007) 362.

10 Директива 91/271/ЕИО (ОВ L 135, 30.5.1991 г., стр.40)

11 Директива 91/676/ЕИО (ОВ L 375, 31.12.1991 г., стр. 1–8)

12 Директива 96/61/ЕО, ОВ L 257, 10.10.1996 г., стр. 26

13 Директива 76/464/ЕИО (ОВ L 129, 18.5.1976 г., стр. 23) и свързаните с нея дъщерни директиви

последните 10 до 30 години са извършвани подходящи инвестиции, тези проблеми в общи линии са решени. За десетте присъединили се през 2004 г. държави-членки и двете присъединили се през 2007 г. държави-членки (общо наричани ЕС-12), пълното прилагане на изискващите сериозни инвестиции регламенти за контрол на точкови източници е обект на преходни периоди, които в повечето случаи продължават до 2015 г.

Замърсяване от комунални отпадъчни води - текущо прилагане (за подробни данни виж SEC(2007) 363)

Европейската общност прие Директива 91/271/ЕИО за пречистването на градските отпадъчни води, с цел да се регулират заустванията на комунални отпадъчни води от големи селища и градове. В директивата изрично се посочва видът пречистване, което следва да се осигурява.

Значителни количества отпадъчни води в ЕС-15 все още не се пречистват достатъчно преди заустване в повърхностни води. Както е видно от данните за състоянието към 1 януари 2003 г.[14], държавите-членки са докладвали за едва 81% прилагане на директивата. Главните пропуски са липсата на (подходящо) пречистване и липсата на обозначение на „чувствителните зони“, в които е необходимо по-щателно пречистване с оглед опазване на уязвими езерни, крайбрежни и морски води от замърсяване от нитрати. Комисията оспорва някои от докладваните от държавите-членки степени на прилагане. Вследствие на това през последните години Комисията е предприела решителни съдебни действия срещу няколко държави-членки.

ЕС е разходвал значителни средства на Общността (главно от кохезионните фондове) за съвместно финансиране на пречиствателни станции за отпадъчни води в държавите-членки. Например през периода 2000-2006 г. са предоставени 9 милиарда евро на четири държави-членки от ЕС-15 и 5,6 милиарда евро на държавите-членки от ЕС-10. За новите държави-членки от ЕС-12 се прогнозира, че за спазването на директивата ще са необходими приблизително 35 милиарда евро през следващите 10 години.

Замърсяване от нитрати, използвани в земеделието - текущо прилагане (за подробни данни виж COM(2007)120 окончателен)

Дифузното замърсяване от нитрати със селскостопански произход е голяма заплаха за водите в ЕС. Третият доклад относно прилагането на Директивата за нитратите потвърждава значителния принос на селското стопанство за замърсяването от нитрати на подземните и повърхностните води и за еутрофикацията. През последните години е постигнат напредък в прилагането на тази директива, въпреки че прилагането все още е непълно и е необходима допълнителна работа. Необходимо е да се завърши, по-конкретно в държавите-членки от Югоизточна Европа, определянето на уязвимите спрямо нитрати зони, които от 35,5% от територията на ЕС-15 през 1999 г. са се увеличили до 44% през 2003 г. Необходимо е програмите за действие да се усъвършенстват по отношение на качеството и пълнотата на мерките, в това число приемане на засилени действия при наличие на очевидни данни, че не се постигат целите на директивата.

[14] Налице са данни само до 1 януари 2003 г. Планира се данните за състоянието на прилагане на Директива 91/271/ЕИО за всички държави-членки на ЕС-27 да се публикуват през 2008 г.

2.2. Източници на замърсяване и движещи сили - последици от неустойчивото използване на водите

Най-значителните и широко разпространени източници са дифузното замърсяване, физическото разпадане на водни екосистеми (физични изменения) и прекомерната експлоатация на води, особено в Южна Европа. В някои държави-членки на ЕС-15, по-конкретно в държавите-членки на ЕС-12, замърсяването от точкови източници също е важен проблем. Главните движещи сили, които стоят зад тези източници на замърсяване, са промишленост, домакинства, селско стопанство, корабоплаване, водноелектрически централи, защита срещу наводнения и градоустройство.

Досегашната липса на интернализиране на екологичните разходи може да е допълнителна причина за неустойчивото използване на водите досега. Въпреки това РДВ въвежда схема, която отчита екологичните и ресурсните разходи при определяне на приноса на различните видове употреба за възстановяване на разходите за водни услуги.

3. ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ - ПОЛЕ ЗА ПОДОБРЕНИЯ

Комисията извърши оценка на докладите на държавите-членки, по-конкретно по четири показателя: спазване на задължението за въвеждане в националното законодателство, спазване на член 3, спазване на член 5 и цялостно изпълнение на задължението за докладване. Резултатите за последните три показателя са представени под формата на графика, показваща относителното изпълнение на държавите-членки въз основа на обикновена система за отбелязване на постигнатите резултати. Методологията, по-подробните резултати и тяхното тълкуване са представени в съпровождащия работен документ на службите на Комисията[15].

3.1. Въвеждане в националното законодателство - отрицателна картина

Много малко държави-членки на ЕС-15 са въвели Рамковата директива за водите в националното си законодателство в определения срок, *т. е.* до месец декември 2003 г. Комисията е образувала единадесет дела за неизпълнение на задължения, а Съдът на Европейските общности е постановил осъдителни решения срещу пет държави-членки[16] за неуведомяване за въвеждането на РДВ в националното им законодателство. Освен това Съдът е изяснил редица въпроси, свързани с въвеждането в националното законодателство[17]. За държавите-членки на ЕС-12 срокът за нотифициране на разпоредбите от националното им законодателство беше денят на присъединяването им и този срок беше спазен от всички.

Качеството на въвеждане в националното законодателство е недостатъчно. Въз основа на предварителна оценка Комисията е набелязала 19 държави-членки със сериозни слабости по отношение на член 4, член 9 или член 14. По-голямата част от останалите

---

15 SEC(2007) 362.

16 Белгия (C-33/05), Люксембург (C-32/05), Германия (C-67/05), Италия (C-85/05) и Португалия (C-118/05)

17 Дело C-32/05: Комисията срещу Люксембург (решение от 30.11.2006 г.). Това е единственото все още висящо дело.

държави-членки не са въвели РДВ в пълно съответствие. Комисията ще разгледа тези отрицателни констатации като приоритет от изключителна важност.

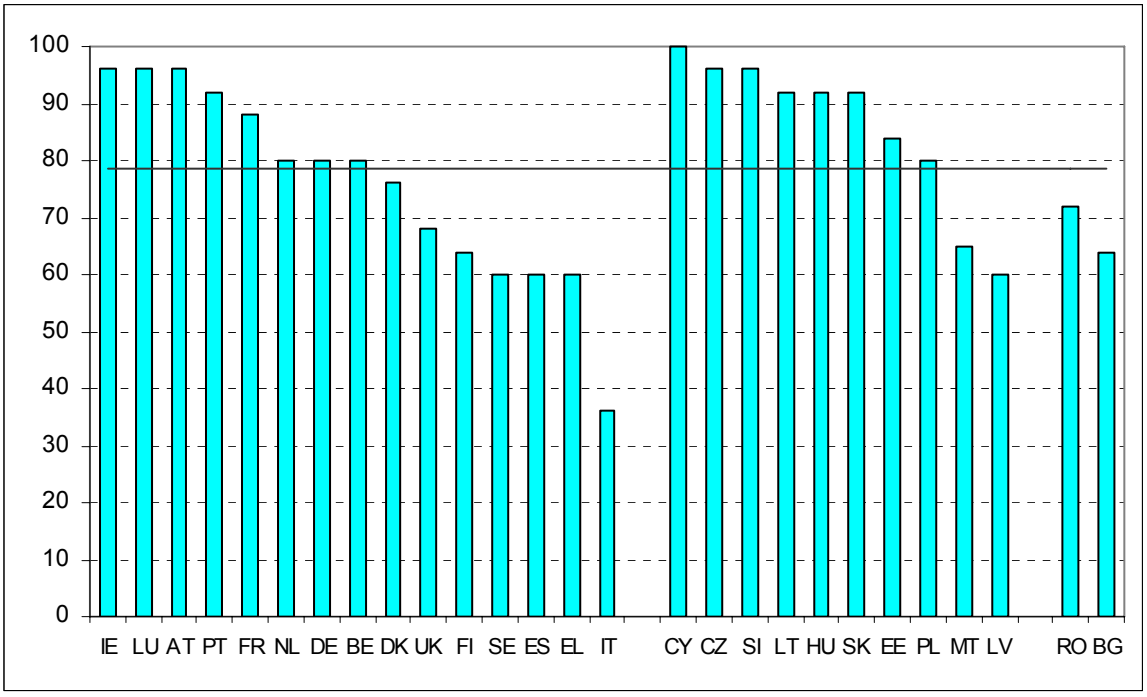
3.2. Административни мерки (член 3) – насърчително начало

След въвеждане в националното законодателство, следващата важна стъпка беше създаване на участъци от райони на речни басейни и определяне на компетентни органи (съгласно член 3). Повечето държави-членки са докладвали на Комисията своевременно. Във връзка със забавяне на докладването Комисията е образувала девет процедури за установяване на нарушение, като всички, с изключение на една от тях, понастоящем са разрешени успешно.

Въпреки че повечето административни мерки изглежда са в състояние да гарантират правилното прилагане, резултатите от действителното изпълнение ще станат явни на практика през следващите години. При все това често пъти е неясен начинът на функциониране на мерките за координиране между различните органи в държавите-членки.

Фигура 2 показва цялостното изпълнение на държавите-членки по отношение на създаването на участъци от райони на речни басейни и определяне на компетентни органи.

Повечето държави-членки, през чиято територия минава част от международен район на речен басейн, изработват необходимите споразумения и мерки за координиране. В някои случаи обаче този процес все още е незавършен или категорично съществува поле за подобрения в мерките за международна координация. Повече заключения по оценката за докладите по член 3 могат да бъдат намерени в работния документ на службите на Комисията.

Фигура 2: Показател за изпълнението по държави-членки във връзка с прилагането на административната организация – член 3 РДВ – включително средна стойност за ЕС-27 (въз основа на докладите на държавите-членки)[18]

3.3. Екологичен и икономически анализ (член 5) – големи различия и някои значителни разминавания

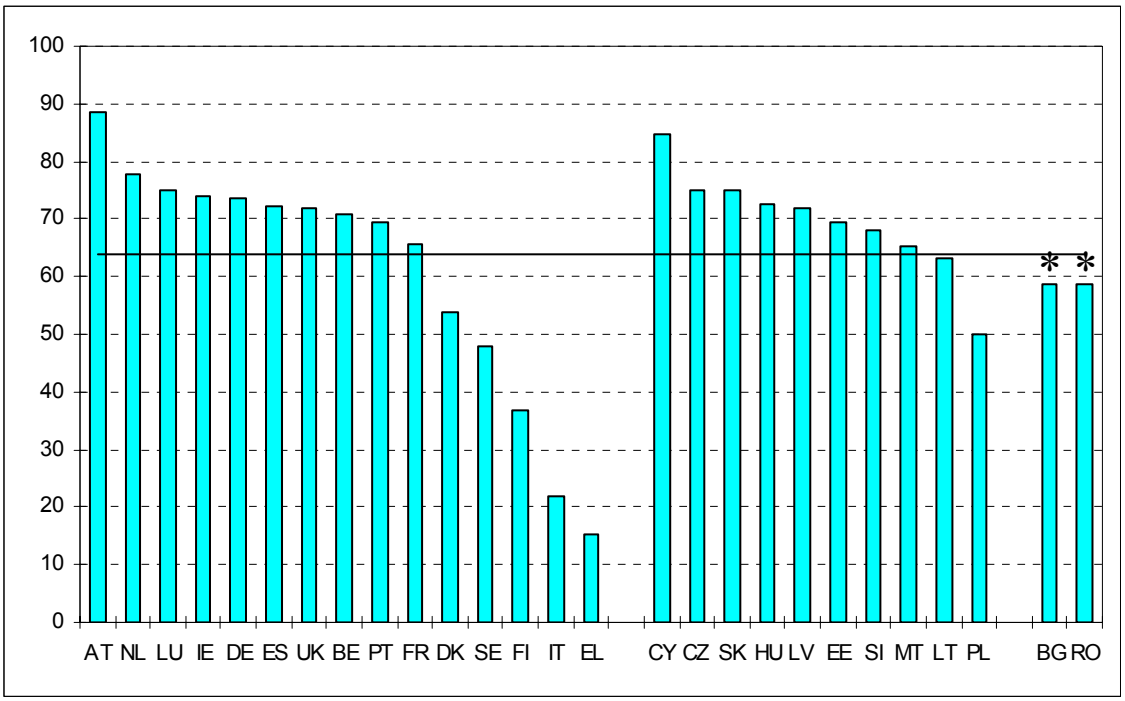
Първият РДВ анализ включва всеобхватна екологична оценка на всички въздействия от човешки дейности и икономически анализ на водоползването и равнищата на възстановяване на разходите. Повечето държави-членки са представили доклади своевременно. Комисията образува процедура за установяване на нарушение срещу две държави-членки, които са представили само първоначални (непълни) доклади със значително закъснение.

Като цяло повечето държави-членки са положили значителни усилия в този първи анализ, като създадоха несъществуваща преди това информационна база на равнище ЕС. Въпреки това между качеството на докладите и степента на подробност има съществени различия.

Цялостното изпълнение на държавите-членки може да се види във фигура 3. Няколко държави-членки са предали добър или задоволителен доклад. При все това, във всички случаи, празнотите в данните се нуждаят от попълване с цел създаване на стабилна основа за плана за 2009 г. за управление на речните басейни. Някои от докладите очевидно не отговарят на минималните изисквания на директивата. Икономическият анализ е основната слабост. Това се отнася по-специално до правилното идентифициране на водните услуги и потребители, както и до оценката за равнището

[18] За повече подробности по фигурите и тяхното тълкуване, виж SEC(2007) 362.

на възстановяване на разходите. Констатациите са обяснени в Работния документ на службите на Комисията.

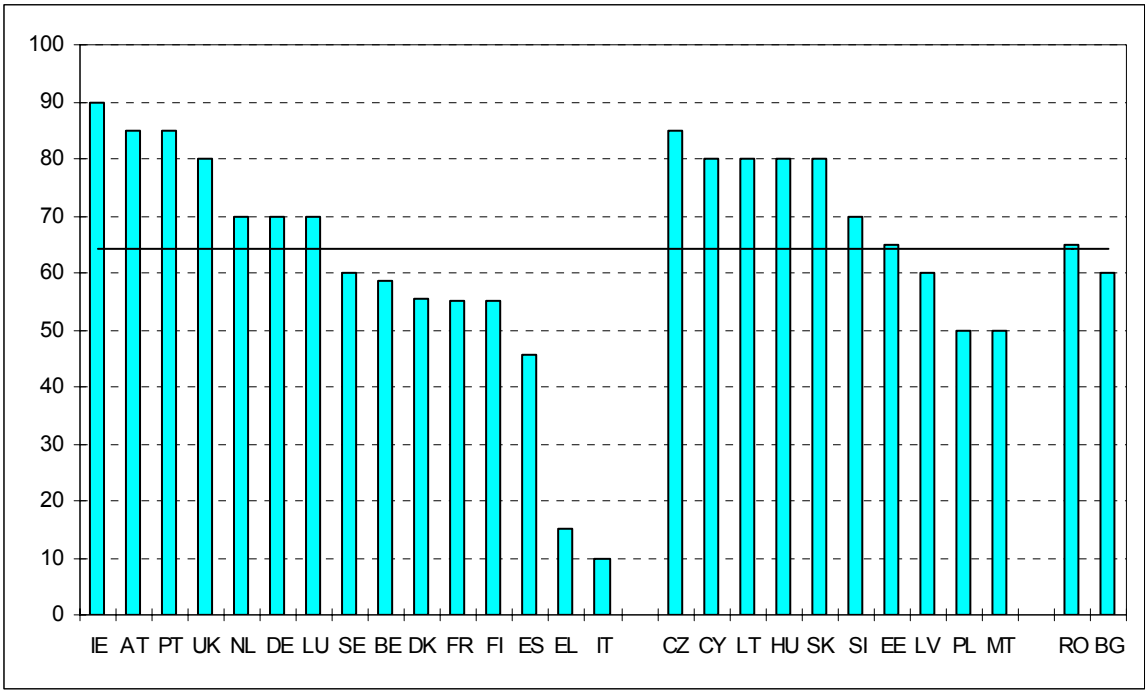

*Фигура 3: Показател за изпълнението по държави-членки във връзка с прилагането на екологичния и икономически анализ - член 5 РДВ - включително средна стойност за ЕС-27 (въз основа на докладите на държавите-членки). *Резултатите за България и Румъния са въз основа на предварителни оценки.*[18]

3.4. Докладване на изпълнението – някои пропуснати възможности

Освен качеството на съдържанието на докладите, друг важен показател са общите сведения за изпълнението. РДВ предлага значителен потенциал за рационализация на администрацията и спестяване на разходи в дългосрочен план. В същото време подобряването на яснотата и пълнотата на докладите ще улесни съобщаването на резултатите на обществеността.

Първите показатели на сведенията за изпълнението се изразяват в това дали докладът е бил представен своевременно и дали е бил ясен и пълен. Фигура 4 представя обзор и дава среден резултат на държавите-членки по отношение на изпълнението на изискванията за докладване по член 3 и член 5.

Фигура 4: Показател по държави-членки във връзка с докладване на изпълнението и средна стойност за ЕС-27 (въз основа на докладите на държавите-членки)[18]

4. ПРЕПОРЪКИ КЪМ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ – ВРЕМЕ ЗА ДЕЙСТВИЕ ДО 2009 Г.

Държавите-членки трябва да завършат напълно първите си планове за управление на речните басейни до края на 2009 г. и да изработят политика за ценообразуването на водата през 2010 г. Въз основа на наученото от опита в прилагането до този момент, все още има много време за подобряване на положението и попълване на празнотите в данните. Освен това задължението за информиране и допитване до обществеността в подготовката на плановете за управление ще изисква повече прозрачност и обоснованост относно видовете мерки, които са необходими и рентабилни, и изключенията, които могат да бъдат оправдани.

В тази връзка Комисията настоятелно призовава държавите-членки да се съсредоточат по-специално върху следните три области:

а) **Преодоляване на текущите слабости**. За постигане на тази цел държавите-членки се насърчават към:

- пълно прилагане на други законодателни актове на ЕС в тази област, по-специално в областта на градските отпадъчни води и нитратите;

- изработване на всички икономически инструменти, изисквани съгласно директивата (ценообразуване, възстановяване на разходи за водни услуги, екологични и ресурсни разходи, както и принципа „замърсителят плаща”). Пълноценното използване на тези икономически инструменти ще допринесе за действително устойчиво управление на водите;

- изработване на всеобхватна национална екологична оценка и система за класификация като основа за прилагане на директивата и изпълнение на нейната цел за „добро екологично състояние”. Слабостите на настоящата вътрешнокалибрационна процедура трябва да бъдат преодолени във възможно най-кратък срок. Единствено пълната, задълбочена и достоверна екологична оценка ще породи доверие в РДВ и ще гарантира нейния авторитет;

- подобряване на методологиите и подходите към някои ключови теми (като определяне на силно модифицирани водни обекти, критерии за оценка на риска или разглеждане на количественото състояние на подземните води) и увеличаване на съпоставимостта между държавите членки, по-специално в международните речни басейни;

- значително намаляване на съществуващите празноти в данните и слабостите в анализите по член 5 като част от подготовката на плановете за управление на речните басейни.

б) Интегриране на устойчивото управление на водите в други области на политики. За постигане на тази цел държавите-членки се насърчават към:

- гарантиране, че инфраструктурните проекти и проектите за устойчиво човешко развитие, които биха могли да доведат до влошаване на водната среда, се подлагат на подходяща оценка на екологичното въздействие. В това отношение пълното въвеждане в националното законодателство и целесъобразното, прозрачно и координирано прилагане на член 4, параграф 7 е от изключително важно значение;

- осигуряване на разпределяне на съответното финансиране. За постигане на тази цел е важно потенциалът на националните фондове и инструментите за финансиране на ЕС като общата селскостопанска политика и политиката на сближаване да се използва по най-добрия начин. Досегашните разпределения на национално равнище по тези фондове за осъществяване на подобрения в областта на водите са недостатъчни за задоволяване на всички потребности, посочени в констатациите на екологичния анализ съгласно РДВ.

в) Използване на публичното участие по най-добрия начин.

Публичното участие следва да се разглежда като възможност. Текущата работа по доброволно докладване и Европейската информационна система за водите ще оказват помощ за прозрачно информиране на обществеността.

5. Действия на Комисията – предложение за продължително партньорство

От тези оценки и препоръки става ясно, че на държавите-членки предстои амбициозна и изпълнена с предизвикателства задача, ако възнамеряват да направят прилагането на РДВ успешно. Комисията си дава сметка, че й предстои да изиграе важна роля. В това

отношение Комисията планира следните действия, които са в съответствие с РДВ, и в определени случаи съдържат всеобхватни цели.

Действие 1: Възобновяване на партньорството с държавите-членки

Комисията е поела ангажимент за продължаване на успешното сътрудничество в съответствие с Общата стратегия за прилагане. Тази съвместна работна програма[19] заедно с държавите-членки и други страни, както и с участието на партньорите от неправителствените организации, насърчава общо разбиране, най-добри практики и обмен на информация по някои ключови въпроси. Комисията е убедена, че този подход вече е донесъл по-добри резултати в сравнение с един по-формален подход към прилагането. Въпреки това, в случай че стане очевидно, че има вероятност за неуспех, Комисията няма да се поколебае да използва правомощията си съгласно Договора.

Тази подкрепа ще бъде насочена към текущите слабости, описани в точка 5.1, по-специално към икономическите инструменти. Комисията ще положи специални усилия и за подобряване на оценката на „екологичното състояние". През 2005 г. Комисията публикува места, които образуват вътрешнокалибрационна мрежа[20]. Понастоящем тя подготвя решение за резултатите от вътрешното калибриране, което следва да бъде прието преди края на 2007 г., което ще бъде ориентир за това какво означава „добро екологично състояние" във всички държави-членки. След това Комисията ще продължи да работи в посока към изработване на всеобхватна рамка за екологична оценка на водното биологично разнообразие.

В допълнение към това Комисията ще продължи да подпомага държавите-членки от ЕС-12 в прилагането на политиката за водите на ЕС и ще участва в международните речни конвенции.

Действие 2: Гарантиране на интеграцията с други политики на ЕС

Постигнат е значителен напредък в интегрирането на политиката за водите с други области на политики на ЕС, по-специално земеделие, енергетика, транспорт, изследвания, външни отношения и регионално развитие. Съвместните и открити дискусии между различните компетентни органи на равнище ЕС и на равнище държави-членки с участието на всички партньори, работещи в тази област, и НПО донесоха ценни резултати и заключения.[21]

Комисията е поела ангажимент за продължаване на своята ръководна роля в тази област, като изследва начини за по-нататъшно още по-голямо включване на съображенията, свързани с водите, в другите политики и законодателството на ЕС. Целта е да се направи така, че останалите области на политики да допринесат още по-ефективно за опазване на водната среда и за постигане на целите на РДВ, директивата за управление на риска от наводнения и останалото общностно законодателство в областта на водите.

---

19 Виж новата Работна програма: http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/strategy4.pdf.

20 Решение 2005/646/ЕО на Комисията от 17.08.2005 г. (ОВ L 243, 19.9.2005 г., стр.1)

21 Някои съществени постижения са изброени в приложението към SEC(2007) 362.

Както неотдавна беше посочено от директорите по водите в ЕС във връзка със земеделието[22], отваря се пролука за възможности в предстоящите дискусии относно бъдещето на Общата селскостопанска политика за допълнителна интеграция между политиката за водите и селскостопанската политика. Във връзка с политиката за сближаване Комисията ще продължи усилията, за да се гарантира, че помощта от фондовете се предоставя в съответствие с политиката за водите[23]. Политиките за транспорта (корабоплаване) и енергетиката (водна енергия) ще продължават да се прилагат по начин, който намалява отрицателното въздействие върху водната среда. Освен това прилагането на Седмата рамкова програма за изследвания трябва да запази ориентацията си към водите. Накрая, предстоящият преглед на останалото законодателство в областта на водите, като директивите за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването и за местообитанията, може допълнително да засили приноса към изпълнението на целите на РДВ. Комисията ще продължи да стимулира засиленото управление на водите в съответните държави, които не са членки на ЕС.

Действие 3: Насърчаване на използването на икономически инструменти

Комисията ще превърне използването на икономически инструменти в приоритет в контекста на прилагането и стимулирането на по-нататъшен обмен на информация с и между държавите-членки относно най-добрите практики, включително по-голямо използване на съществуващите документи за ориентиране. Освен това Комисията се стреми към насърчаване на съпоставянето между водните оператори. Тя работи и по обяснително проучване относно разходите и ползите от прилагането на РДВ и ще насърчава развитието на методи и инструменти, хармонизирани на равнище ЕС например чрез използване на изследователски проекти.[24]

Действие 4: Включване на въпроса за промените в климата в управлението на водите

Въздействието на промените в климата, включително зачестилите наводнения и суши, може да засили риска от непостигане на целите на РДВ. Засиленият риск от екстремни събития отчасти е разгледан в предложението за директива за наводненията. Резултатите от задълбочен анализ относно недостига на води и сушите ще бъде включен в съобщението, планирано за средата на 2007 г.

В допълнение към политиките на смекчаване и приспособяване, включени в Европейската програма за изменение на климата и планираната Зелена книга относно приспособяване към промените в климата, Комисията ще насърчава пълното използване на съществуващите възможности за включване на измененията в климата в плановете за управление на речните басейни и ще насърчава по-нататъшното включване на промените в климата и стратегиите за смекчаване и приспособяване в прилагането на политиката за водите на ЕС.

---

22 Виж декларацията за земеделието, съгласувана неотдавна от Европейските директори по водите и обсъдена от Съвета по околна среда (16650/06 ENV 698 AGRI 402), декември 2006 г. http://forum.europa.eu.int/Public/irc/env/wfd/library.

23 Виж също http://ec.europa.eu/environment/integration/pdf/final_handbook.pdf.

24 Един пример за това е текущият проект FP6 AQUAMONEY (http://www.aquamoney.org).

Действие 5: Създаване на амбициозна Европейска информационна система за водите (WISE)[25]

Комисията и Европейската агенция за околната среда са поели ангажимент за разработване на Европейска информационна система за водите до 2010 г. Тя ще служи като ориентир за по-мащабни усилия за модернизиране и рационализиране на събирането и разпространяването на информация за европейската политика за водите. Тя е неразделна част от по-обширни инициативи като Общата екологична информационна система (SEIS) и INSPIRE.

6. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Докладите от държавите-членки относно техните първоначални задължения съгласно Рамковата директива за водите показват насърчаващи резултати, независимо че съществуват значителни слабости в някои области. Все още има време за преодоляване на пропуските преди 2010 г., когато трябва да бъде приет първият план за управление на речни басейни.

Недостатъчното въвеждане в законодателството и липсата на икономически анализ са най-сериозните пропуски в прилагането на РДВ до този момент. И ако международното сътрудничество в много случаи се нуждае от засилване, в някои региони като Дунав се наблюдава значително подобрение.

Необходим е допълнителен напредък в области като включването на политиката за водите в други политики, оценката на въздействието на промените в климата върху водния цикъл, включително наводнения и суши, и дългосрочното търсене и предлагане на вода с оглед ефективното прилагане в дългосрочен план на устойчивото управление на водите в целия ЕС.

Комисията е поела ангажимент за възобновяване на партньорството с държавите-членки в съответствие с общата стратегия за прилагане, с оглед съвместно справяне с някои от тези предстоящи предизвикателства. Важен елемент от него е разработването на Европейска информационна система за водите.

В заключение, този първи доклад относно прилагането на РДВ показва, че сме предприели важни стъпки напред в посока „Към устойчиво управление на водите в Европейския съюз”. Наред с директивите във връзка с водите, по които все още се водят преговори, в РДВ са предвидени всички инструменти, необходими за постигане на действително устойчиво управление на водите в ЕС през следващите години. Въпреки това предстои дълъг и изпълнен с предизвикателства път пред държавите-членки по отношение на прилагането на тези инструменти по най-добрия възможен начин. Държавите-членки трябва да посветят значителни усилия на постигането на тези цели.

[25] http://water.europa.eu